

Дим. Стойковъ.

Съзнателна просвѣта.

(Изъ една сказка, държана предъ младежитѣ въ с. Буйновци Еленско).

За образованието и възпитанието на младежта въ днешно време въ всички държави се уреждатъ и поддържатъ училища. Такива урежда и поддържа и нашата малка България. Училищата сж разсадници, разпространители на тия знания, съячи на мъдритѣ мисли, които хората сж събирали презъ течение на хиляди и хиляди години на земята. По-нататъкъ училището пробужда и собствения мисли на учащитѣ се, развива мозъка и душата имъ. Училищата като голѣми кошери сж пълни съ меда на науката и мъдростта. Затова колкото повече училища има въ една страна, толкова народътъ ѝ ще бжде по-образованъ, по-просвѣтенъ. А колкото народътъ повече цени училищата си, толкова и него самия ще ценятъ другитѣ народи.

За голѣмо съжаление, не е още съзната отъ широкитѣ народни маси нуждата отъ просвѣта на младежта, каквато трѣбва

да ѝ се дава. И въ най-напредналитѣ държави учението е задължително. Насила се каратъ още широкитѣ народни маси да пращатъ децата си на учение.

Но само училищата, колкото добри и добре наредени да сж тѣ, не сж достатъчни. Училищата сж главно за децата и юношитѣ, а човѣкъ трѣбва да се учи, да събира знания и мъдростъ презъ цѣлия си животъ. Никое училище не може да даде на човѣка и народа всички знания, каквито му сж нуждни. Училището само отваря вратитѣ, които водятъ къмъ знанията, а на вратитѣ никой не се спира и не трѣбва да се спира. Необходимо е да се върви по-нататъкъ. По-нататъкъ ни водятъ книгитѣ, каквито всѣки може да има у дома си. Добритѣ и мъдри книги сж най-добритѣ украшения и най-големата скъпоценностъ за една къща. Книгата въ къщи е признанъ и мѣрило за ума на дома-